

Živá voda – Monika Řezáčová

4.kat., ZŠ Prosiměřice, okres Znojmo

Voda živá, živoucí,
míjí srdce mé.
Břehy jemně lesknoucí,
pár kapek z vrchu tekoucí
do říčky zbarvené.

Proud ze studánky kamenné,
v destinaci vzdálené,
tam každý by si přával jít
ve velké žízni pít a pít
prameny živých vod.

Břeh pozvolna vysychá,
však živá voda přitýká,
Omývá prázdné pustiny,
obhlíží kmen své rodiny,
jezer, moří a řek.

Květ pampelišky na louce
svírajíc pestík hebouce,
jejíž stonek hbitě rostoucí,
díky vodičce živoucí,
obnovující svět.

Děšť a kapky na okně,
uhasí jiskry od ohně.
A i když plamen hořící,
ničící budovy stojící,
tak voda ztlumí vše.

Voda živá živoucí,
smývající rudou krev.
Bitva zdá se být u konce,
děšť pokapává lehounce.
Živá voda – mrtvý svět.